

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....อนุธิดา ประยงค์พันธ์.....รหัสบุคคล.....019541.....

เบอร์โทรภายใน.....4050.....เบอร์โทรมือถือ083-9730622..... Email Address... kungshrimpkung@gmail.com

หน่วยงาน.....หน่วยบริการพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน.....

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด).....งานการพยาบาลสนับสนุนการบริหารผู้ป่วย ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์...

*ชื่อ-สกุล.....อนุธิดา ประยงค์พันธ์..... รหัสบุคคล.....019541.....

(ผู้ที่รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1. กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2. ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง ...ครอบครัวที่ 2

“ต๊ตๆ” เสียงไลน์แจ้งเตือน ในขณะที่ฉันกำลังร่นวายุอยู่กับงานที่กองอยู่ตรงหน้า ตอนนี้ฉันปฏิบัติงานอยู่ที่ Hotel isolation ในช่วงวันหยุดยาว เนื่องจากครอบครัวฉันเป็นคนกรุงเทพจึงทำให้ในช่วงวันหยุดยาวที่คนส่วนใหญ่กลับบ้านต่างจังหวัด แต่ครอบครัวฉันกลับอยู่ในกรุงเทพที่แสนสงบ บวกกับตอนนี้ยอดการติดเชื้อโควิด-19 พุ่งสูงขึ้นทุกวัน จนทำให้มีคนไข้จำนวนมากที่ฉันต้องดูแล ฉันจึงเลือกทำงานในช่วงวันหยุดยาวแทนการอยู่บ้านพักผ่อนกับครอบครัว “ต๊ตๆ” เสียงไลน์ครั้งที่สองดังขึ้นแต่ด้วยปริมาณงานที่อยู่ตรงหน้าและคนไข้ที่ฉันต้องรีบรับเข้าโรงแรมเพื่อให้คนไข้มีที่กักตัว ทำให้ฉันเองเลือกที่จะทำงานต่อโดยไม่ได้สนใจแม้แต่จะหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดู ได้แต่เพียงคิดว่าถ้าคนที่ไลน์มา มีเรื่องด่วนจริงๆ คงจะเลือกโทรมาแทนไลน์

ไม่ทันไรเสียงโทรศัพท์ของฉันก็ได้ดังขึ้น “ต๊ตๆ ต๊ตๆ ต๊ตๆ” ในสายปรากฏเป็นชื่อพี่สาวของฉัน “ว่าไง” ฉันรับและพูดด้วยความรวดเร็วเพื่อเร่งจบบทสนทนา “เห็นไลน์ไหม ตรวจ ATK เมื่อกี่ขึ้น 2 ชิต” ทันทีที่ฉันได้ยิน ในสมองฉันก็มีความคิดต่างๆ พุ่งเข้ามา แล้วพอหะ? แม่หะ? ตัวฉันอีก เพราะเมื่อวานเพิ่งกินข้าวด้วยกันทุกคน ความคิดมากมาย พุ่งเข้ามาในสมองฉัน จนฉันทำอะไรไม่ถูก “ต้องทำอะไรต่อ” เสียงพี่สาวดังสติของฉันกลับมา ฉันจึงบอกพี่สาวว่าจะส่งข้อมูลไปให้ทางไลน์ หลังจากวางสาย ฉันรวบสติ แล้วจึงรีบส่งคิวอาร์โค้ดหน่วยตรวจผู้ป่วยนอกโควิด-19 ให้พี่สาวลงทะเบียนเพื่อเข้ารับการรักษา และหลังจากนั้น ฉันจึงรีบโทรหาแม่ทันที

“แม่รู้หรือยังว่าติดเชื้อโควิด แม่ตรวจ ATK เลย” “รู้แล้ว แม่เพิ่งตรวจมันขึ้น 2 ชิตเหมือนกัน” ฉันจึงถามถึงพ่อ แม่ได้แต่เพียงบอกว่าพ่อออกไปทำงานข้างนอก ยังติดต่อไม่ได้ ฉันจึงรีบวางสายจากแม่ แล้วติดต่อหาพ่อทันที เพื่อให้พ่อมารับตรวจ ATK ถ้าขึ้น 2 ชิต จะได้ลงทะเบียนรักษาพร้อมกัน แต่ปรากฏว่าพ่อไม่รับสาย

ในขณะที่กำลังเร่งโทรหาพ่อ ก็มีเสียงข้างๆ ดังขึ้น “น้องๆ เป็นอะไรหรือเปล่า” ฉันสะดุ้ง แล้วฉุดคิดขึ้นมาได้ว่าตอนนี้เรากำลังปฏิบัติงานอยู่พร้อมกับมองไปยังกองงานที่อยู่ตรงหน้า วินาทีนั้นฉันรู้สึกตกใจมากเพราะมัวแต่โฟกัสเรื่องครอบครัว จนลืมงานมากมายที่กองอยู่ตรงหน้า และฉันรู้สึกผิดเหลือเกินที่ทิ้งงานมากมายที่กองอยู่ตรงหน้าให้เพื่อนร่วมงาน เพราะมัวแต่ไปจัดการปัญหาของครอบครัว ฉันจึงรีบหันไปขอโทษพี่ และบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับครอบครัว แล้วกำลังจะโทรไปบอกให้ครอบครัวรอก่อน เพื่อที่ฉันจะได้รับเคลียร์งานแล้วโทรไปหาพ่อต่อ

“จริงหรือ! ไปจัดการเรื่องครอบครัวก่อนเลย เดี่ยวทางนี้พี่ดูแลเอง” วินาทีที่ได้ยิน ฉันรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างมาก ในตอนแรกที่คิดว่าเพื่อนร่วมงานอาจจะโกรธเพราะทิ้งงานมากมายไว้ให้เขา แต่กลับกัน เขากลับเอางานของฉันไปช่วยอย่างเต็มใจ ฉันได้แต่ขอบคุณพี่แล้วรีบติดต่อหาพ่อให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อที่จะได้กลับมาทำงานต่อ

เมื่อฉันติดต่อหาพ่อได้ จึงให้พ่อตรวจ ATK แต่ผลออกมา พบว่าพ่อไม่ติดเชื้อ จึงให้พ่อสังเกตอาการต่อ ส่วนทางพี่สาวและแม่ ได้ดำเนินตามขั้นตอนต่างๆ จนสามารถได้รับยาภายในวันนั้น โดยได้รับคำแนะนำจากพี่ในหน่วยงาน Home isolation ถึงวิธีการขั้นตอนต่างๆ แล้วจึงรีบไปเคลียร์งานของหน่วยงานจนหมด

เย็นวันนั้นหลังจากเลิกงาน ฉันกลับมาขอโทษพี่ร่วมงานอีกครั้งที่วันนี้ฉันปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่ แต่พี่ร่วมงานก็ไม่ได้กล่าวโทษฉันแต่อย่างใด ได้แต่พูดว่า “ไม่เป็นไร” พร้อมแสดงความเป็นห่วงฉันตลอดเวลา ส่วนคนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้า เมื่อทราบว่าครอบครัวของฉันติดเชื้อโควิด ต่างโทรมาสอบถามด้วยความเป็นห่วง พร้อมหยิบยื่นความช่วยเหลือต่างๆ ให้โดยทันที

ในชีวิตของฉันนั้น เกิดมาพร้อมกับพ่อ แม่ และพี่สาว ที่คอยดูแลฉัน ในตอนฉันยังเป็นเด็ก ดูแลฉันในขณะที่ฉันยังดูแลตัวเองไม่ได้ ซึ่งเป็นครอบครัวแรกและครอบครัวเดียวของฉัน และหลังจากที่ฉันก้าวเข้ามาในรั้วรามาริบดี ฉันพบว่า ที่นี่คือครอบครัวที่ 2 เป็นครอบครัวที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันเสมอ แม้ในยามที่ฉันมีปัญหา เป็นครอบครัวขนาดใหญ่ที่มีทั้ง พี่น้อง พี่หัวหน้า ที่คอยช่วยเหลือและให้แนวทางแก้ไขปัญหา คอยอยู่เคียงข้างฉัน ให้กำลังใจฉัน และเป็นห่วงเป็นใยในตัวฉันทุกครั้งที่เกิดปัญหา

คนภายในอาจมองว่า รามาริบดี เป็นเพียงสถานที่ที่เอาไว้ทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงตัวเอง เป็นโรงเรียนเอาไว้ศึกษาหาความรู้ หรือเป็นโรงพยาบาลเอาไว้รักษาเพื่อให้หายป่วย แต่สำหรับฉัน รามาริบดี ไม่ได้เป็นเพียงแค่ที่ทำงาน โรงเรียน หรือโรงพยาบาล แต่เป็นครอบครัวที่คอยดูแลตั้งแต่วันแรกที่ฉันก้าวเข้ามาเป็นนักศึกษาพยาบาล ให้ความรู้ ฝึกวินัย ให้อาชีพที่มั่นคงจนถึงทุกวันนี้ ที่ฉันสามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวได้

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....

สังกัด.....

วัน / เดือน / ปี